

קו:

שני דיני פרק שלשה עשר כתובות

עין משפט
נר מצוה

סו א מ"י מ"ד מהלכות
שקלים הלכה א'
סו ב מ"י טס הלכה ט
ב"מ:

מוסף רש"י

לב בית דין. על הכנסת
(מחנות טו): וכל מדי
לדבר עמנו כיד לב
ועבודתו א"ל. העולה
עולה ראשונה. דמיני
נני סדר המערכה ועבר
עליה הסגן ע"ש כנף
בכף וערך עליה ששלה,
ה' יעיר דרש, ששלה
היא ראשונה שלל היא
הקטר קודם לממד של
שאר (ב"מ הו). היתה
משמע העולה תהא
ראשונה לכל הקרנות
(מחנות טו). מללל כפי
וערך עליה עולה אלא
ועולה ה"י קאמר וכו'
עולה מד העולה השנייה
המזכה תהא לכל העולות
והיו עולת מחר מפסח
קרנות, דקרבן מחר כפי
כרסא ופסחים וכו' וכו'
זכריו טו): לו: דל' לחוריי
בעלמלל אלל שקיעתו
עולה עולה ושללללל
וערך עליה ויחלל דל'
לקרבן קודם. כשחמנו
טעל לקרבן מלללל פסח
ככסל לעולה וקרבן
אללל, וללן ק"י היו
דללל. מללל שחמנו לו
חלללל לללל עולה, הכי
למללל ק"י דלללל עולה
יכו: ע"ש) כ"ק כעלל עול
לללל (מחנות צ מ"ח"י).

הוספות ר"י

אליהו וזכא: מן החם
מותר שירי הלשכה מה
היו עושין בהן לוקחים
בהן יינות שגמים והלכות
והשכר להקדש דבריו
ר' ישמעאל ר' עקיבא
אמר אין משתכרין בשל
הקדש ולא בשל עניים
בשל הקדש אין עושה
במקום עשירות בשל
עניים דלמא מיתירי עניא
ולכא למיחבא ליה: חנן
אמר וכו' והלכתא כחנן
כדאמר' לסקן דרוקא
כשבויה לבית כחובתה
או תגבה בלא
שבויה אבל כשחובתה
מנות ייבוקן לה בלא
שבויה אימר רב אמר

ובי גבו והותירו מאי הוי. אבל אהך דלעיל לא פריך בית גרמו
וזית אנטינא דכלל הנהו היו בית ישראל מקדישין אותן ללורך
קך כמו ללורך דכרית עולל שלל אותן דכרית רגילות הן והיינו דקמני
דכנין מתרומת הלשכה עוללמ ולא קמני מותר היינו משום דלאו ממחמת
לכ ב"ד מישמרו אלל ממחמת ישראל

אבל להך מירוצא פריך דמסיק היכא
דללל הותירו אסורי וסיכא דהומירו שרי
פריך מאי שנא דהא פשיטא שלל לדעת
קך מקדישין כיון דלל שרת ליה כי לא
הומירו ומשני לכ ב"ד ממנה עליהן
והן מקדישין לדעת ב"ד: תנא רבי
רבי ישמעאל ב"י שרת באין מתרומת
הלשכה. הו מתרומת הלשכה היינו
מותר תרומת הלשכה כדמוכה כמחני'
דפליג ר"ע דקמני מותר תרומת
לכלי שרת וא"כ כי פריך הש"ס ואימא
שיריים גופיהו והיינו משום דכמיני
שרי לופיני דהא עולל הכסף היינו
מותר תרומת י"ל דכמילתא דפסיקא
ליה בעי ללוקמני קדש דהיינו שיריים
דכלל שנה איתנהו אלל כמותר דלל
פסיקא ליה לא יתאל ליה ללוקמני
לקרא: כדאמר רבא העולה
עולה ראשונה. תימנה אמתי אללטרין
האי דרשא דרנא פסיק ליה מהיכא
דמפקא מתניין דומים כפרק כל
התדיר (דף פט. וסו) דקמני כל התדיר
מחזירו קודם לחזרו הממדים קודמין
למוספין כי וקא בעי כגמרא מ"ל
ומתמה מנא לן דקמני טעמא מלנד
עולל הכקר אשר לעולל עולה הממדי וכו'
דהתם אללטרין היכא דליכא אלל חד
דלשמעין קרא דעקינן לגמרי
מוספין קמני תמידין לא היא דמהתם
תדיר קודם כדמפיק התם מכאלה
תעשו שיהו כל עשיות שוות ואי כתי
האי גוונא מייירי מהתם לא נפקא לן
ועוד מסביר רישא דללל התדיר
מחזירו קודם לחזרו מיינינא דומיא
דכנא שאלמיה דקמני כל המקודש
מחזירו קודם לחזרו דס טעמא קודם
להך עולה מפני שהוא מלנד כו' וכל
הך בקדימה משע מייירי והא נמי ליכא
למרוזי דאי מהתם דמלנד עולל
הכקר הוה אמילא דווקא עולה דקדימה
למוספין משום דמדינא ומוספין לא
תדירי אלל תמידין לעולל דנדה דהוה
ליה נמי תדירא לעולל אימא לך לא
תקדום להכי אללטרין קרא דהעולה
עולה ראשונה דכמנחות פרק התכלת
דף מט. וסו) מייירי לקרא דרנא
כנא מייירי רב חייא בר אבא מרב
דפסא ככור שאין להם תמידין ומוספין
אי זה מהם קודם כו' ומסיק אמר ליה
תניתוה התמידין אין מעבדין את
המוספין ולא התוספין את התמידים
ה"ד אללמא דלית ליה ולקדס והתניא
תמיד של שחר ת"ל וערך עליה העולה ואמר רבא כו' אלל דלית ליה
ואי כדמדין ומוספין דהיוס נמוספין דהיוס ותמידין דלמחר אללמא אקדימה דעולה למוספין מייירי לה ומינה דרשא
המשנה הוה ליה ללמתיי דקמני כהדיא מלנד עולל הכקר ובהיהא דשיליה הגזול קמא (ב"ק דף ק"א. וסו) קשה יותר דקמני הביא אשמו עד שלל
הביא גזילו לא ילל ומפרש כנמ' מלנד אלל הכפורים מכלל דכסף קדים ופריך אלל מעשה מלנד עולל הכקר ה"י דמוספין כרישא והא מניח מנין
שלל יהא דבר כו' ואמר רבא העולה עולה ראשונה והשתא הוה ליה ללמתיי מחני' דכל התדיר דלדרינה מדכתי' מלנד מכלל דעולה קדמה ונרא'
לפרש דודאי מדכתי' העולה נפקא דהקטרת תמיד קדמה להקטרת מוספין דגמי הקטרה הוה דכתי' מלנד עולה הכקר אשר לעולל התמיד מעשו
את אלל התם עשוי דדס וינהו והשתא ככ"ק לא הוה מני' ללמתיי מחני' דכל התדיר דודאי גמי אלל הכפורים משמע לשון מלנד דכסף קדים כיון
דהוה כמזב תהלה כפרשה והדר כתיב אלל הכפורים אלל גמי עשיות ליכא למידק דמוספין קדמי כיון דכתיב עולה כרישא והדר עשוי דדס
דמוספין אלל הקטרה דמוספין כתיב כרישא להכי פריך שפיר מהוהו דרנא ומינה כההוא דמנחות ודאי הוה מני' ללמתיי היכא דכל התדיר:
ששמעו

מסורת הש"ס

א) ופסוקים י"א. מחנות
ע"י: א) ספסוקי מל: יחלל
ל: כ"ק ק"א. מנחות מט.
מנחות מט: (ב"מ נה. ומסו
ק"ג.) א) ופי' מוס' קדישין
נ"ד: ד"ה מנחות: ד) קולל
פי' ר"ב: ט) (מנחות ג.)
א) שקלים פי' ר"ב.
א) וסנת ק"י: ומסו פס:
מנחות פט. תמיד כט. לל: א).
ח) ויקרא א' (ט) ופסוקים
מח: י) (מגדל כח.)
ט) ג"ל א"בן.

תורה אור השלם

1. והכלותם וביאו לפני
הק"ל ויהודיע את שבר
הכסף וישערה כלם
לכתיב יי' כלי שרת
והעלות ובפוח וכלי זכב
ויקח ויהיו מעילים עלות
בבית יי' המיד כל ימי
היהודיע
דבריו ויפסיק ב' כו' די
אך לא יעשה בית יי'
כסף מותרות
מקדשות ויצטרפו כל כלי
זכב וכלי כסף מן הכסף
המזבא בית יי' כי לעשי
המלאכה יתגורו ויחוקבו
את בית יי'
מלכים ב' י"ב י"ט
3. ויקח על המזבח
חוקר בו לא תבנה ובער
עליה הכתר עצים בכקר
בבקר וערך עליה העולה
והקטיר עליה חלבי
השלמים: ויקרא ו' ה'

גליון הש"ס

נב' מותר חרופה לקיץ
המזבח. אם לא היה מותר
היו עשויים דבנה כאלה יהיה
המזבח טהלה. רבינו יונה
פ"ג דכריתות:

הגרות הגר"א

א) נב' וליתנה וכלל.
מלת וליתנה עם הא"ו
ממלת וכלי מוספין וגי'כ
וכל כיה מירוצמל דקללם
(פי' ר"י):